

Meegluren

“Tegen niemand vertellen, maar ik heb vanochtend via Internet een uitvaart zitten kijken van een vrouw die ik helemaal niet ken. En nu heb ik het gevoel dat ik haar heel goed heb gekend.” Ik heb vriendin J. aan de telefoon. Ik schiet in de lach door haar bekentenis. Hoe en waarom vraag ik haar? Mijn vriendin zit kennelijk in een mailinglijst van een coachingsbureau waar deze vrouw werkte. In de mail stond alle informatie over de overleden vrouw en de informatie over hoe online mee te kijken bij de uitvaart.

Sinds corona is het -vanuit huis- online meekijken bij uitvaarten bij ons enorm toegenomen. Acht procent van de families maakte hier voor corona gebruik van. Vaak ging het dan om geëmigreerde familieleden die vanuit het buitenland meekeken. Vorig jaar logde bij veertig procent van de plechtigheden mensen op afstand in om via de computer mee te kijken. Regelmatig zag en zie ik in rouwadvertenties de informatie staan om online mee te kijken. Zelf zou ik terughoudend zijn met het delen van deze inloggegevens in de krant. Wil je dat iedereen meekijkt op het meest kwetsbare moment in jouw leven?

Bij ons gaat het verhaal rond over een meneer die bij grote uitvaarten vaste stamgast was. Hij zat altijd achterin de aula en ging daarna graag mee naar de gastenkamer voor de koffie, broodjes of een borrel.

Het niet openbaar verspreiden van de inloggegevens lijkt een beetje op een uitvaart in besloten kring. Regelmatig kiezen familie voor een uitvaart in besloten kring. De aanname dat dit kleine uitvaarten zijn, klopt niet altijd.

Maar bij een uitvaart in besloten kring weet de familie wel precies hoeveel gasten ze kunnen verwachten. Dit kunnen er vijftig zijn maar ook driehonderd gasten. Bij een rouwadvertentie in de krant met de tekst ‘in plaats van kaarten’ kan de familie dit slechter inschatten. En wij dus ook.

Niets vervelender dan niet genoeg broodjes hebben omdat er veel meer mensen komen dan de familie heeft ingeschat en bij ons heeft aangegeven.

Zo'n open uitnodiging bij een uitvaart kan leiden tot bezoek van vreemde snuiters. Bij ons gaat het verhaal rond over een meneer die vaste stamgast was bij grote uitvaarten. Hij zat altijd achterin de aula en ging daarna mee naar de gastenkamer voor de koffie, broodjes of een borrel. De toenmalige collega's zagen hem zo vaak dat het opviel; deze meneer had wel erg veel uitvaarten! In het Engels is hier zelfs een term voor: een funeral crusher. Iemand die eenzaam of hongerig is en onuitgenodigd naar uitvaarten gaat. Of zelfs kijkt of de weduwe misschien een interessante nieuwe partner kan zijn! Gekker moet het niet worden.

Mijn vriendin J. is zeker geen funeral crusher. Ze identificeerde zichzelf met de overleden vrouw qua achtergrond en leeftijd. Dit maakte dat mijn vriendin op haar vrije zaterdagochtend inlogde en een paar uur van haar tijd meeleefde met familie, vrienden en collega's van een vrouw die ze nooit heeft gekend. Zo gaat dat soms. Soms grijpen verhalen over mensen je aan en wil je er meer van weten. En dan kun je online stiekem meegluren en ja... zelfs een traan laten.

Harriët Tomassen
Directeur-Bestuurder

